

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3299 van 29 oktober 2007
in de zaak X/IIde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 13 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 april 2007 houdende de weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoërie.

Gelet op de beschikking van 21 september 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. BRIJS, die loco advocaat I. JANSSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoekende partij diende op 10 november 2006 een aanvraag tot vestiging in als bloedverwant in de nederdalende lijn van haar Belgische stiefvader.

1.2. Op 4 januari 2007 werd de beslissing door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken voorlopig uitgesteld voor bijkomend onderzoek.

1.3. Op 10 april 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd op 25 april 2007 ter kennis gebracht aan verzoekende partij.

De beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 61(1) van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 gewijzigd door art. 45 § 3 en 4 van het K.B. van 12 juni 1998 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 10/11/2006 (datum) door X(naam en voornamen) geboren te Kenitra op 28/04/1977 onderdaan van Marokko geweigerd.

Art 42 lid 3 van de wet van 15/12/1980

Reden van de beslissing

*Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in neergaande lijn van de echtgenoot : De gezinsinkomsten werden niet bewezen.
(…)”.*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

Over de gegrondheid van het beroep:

2.1. Verzoekende partij voert in een enig middel de gelijktijdige schending aan van de artikelen 40 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet); de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991); het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, inhoudend het criterium van redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen; en de artikelen 8 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

2.1.1. Verzoekende partij voert in een onderdeel van het middel de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, inhoudend het criterium van redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen.

Verzoekende partij betoogt dat ten onrechte gesteld wordt dat de gezinsinkomsten niet werden bewezen. Zij voert aan dat bij de indiening van haar aanvraag tot vestiging met verschillende loonbriefjes werd aangetoond wat het inkomen van haar moeder is en wijst er op dat zij ook bij schrijven van 23 april 2007 nogmaals verschillende loonbriefjes en bewijzen van de inkomsten van haar moeder overmaakte. Zij stelt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met deze neergelegde stukken, dat zij niet heeft gemotiveerd waarom met deze stukken geen rekening werd gehouden en dat zij manifeste onwaarheden verkondigt.

Er dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft

kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. (R.v.St., nr. 167.477, 5 februari 2007; R.v.St., nr. 164.298, 31 oktober 2006).

2.1.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen kent, doch dat zij van oordeel is dat de feiten, die aan de basis liggen van de beslissing, foutief of onvolledig werden beoordeeld. Het opgeworpen middel dient daarom vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht bekeken te worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

In toepassing van artikel 40, § 6, van de Vreemdelingenwet wordt een verblijfsrecht toegekend aan een bloedverwant in de nederdalende lijn van de echtgenote van een Belgische onderdaan, indien deze ten laste is en zich vestigt of komt vestigen met dit gezin. In casu werd de vestigingsaanvraag niet ingewilligd omdat de gezinsinkomsten niet bewezen werden.

Verwerende partij verduidelijkt, in haar nota met opmerkingen, dat één loonfiche niet kan beschouwd worden als een bewijs van het gezinsinkomen en dat het inkomen van de Belgische schoonvader niet kenbaar werd gemaakt.

De Raad is van oordeel dat wat betreft de stukken die door verzoekende partij werden ingediend bij schrijven van 30 april 2007, bij het inleidende verzoekschrift en bij de repliekmemoirie, dient te worden gesteld dat deze werden ingediend nadat verwerende partij de bestreden beslissing had genomen, zodat deze hiermee geen rekening kon houden bij de motivering van de bestreden beslissing. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij reeds tal van overtuigingsstukken ter kennis bracht aan het bestuur bij de indiening van haar aanvraag tot vestiging. Doordat arbeidscontracten van recente datum, waarop het aantal te werken uren staat vermeld, werden neergelegd en doordat de loonfiche waarop het uurloon is aangegeven werd overgemaakt, werd de verwerende partij in de mogelijkheid gesteld het inkomen vast te stellen van de moeder van verzoekende partij. Aangezien twee van de drie voorgelegde arbeidscontracten van onbepaalde duur zijn en geen gegevens voorhanden is waaruit blijkt dat deze contracten werden verbroken, kan niet ingezien worden waarom bijkomende loonfiches zouden vereist zijn om het inkomen te bepalen. Uit de verklaring van het OCMW van 22 maart 2007, waarin geduid wordt dat verzoekende partij geen leefloon geniet, kan evenmin afgeleid worden dat er zich een wijziging in de inkomenssituatie van de moeder van verzoekende partij zou hebben voorgedaan. Bij gebreke aan enig stuk waaruit blijkt dat de stiefvader van verzoekende partij een inkomen zou genieten, kon redelijkerwijze verondersteld worden dat het gezinsinkomen beperkt was tot het inkomen van de moeder van verzoekende partij. Verwerende partij haar stelling dat, rekening houdende met de voorgelegde stukken, het gezinsinkomen niet werd aangetoond, is kennelijk onredelijk.

De materiële motiveringsplicht is geschonden.

Het onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 april 2007 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.